

Otel hayal, edebiyat gerçək

Nihan Eren'in taşra düşlerine bir yenisi ekleniyor diyebiliriz 'Hayal Otel' ile. Bu düşler ise gerçək ile hayalin birbirine geçtiği düzlemde, yani Nihan Eren'in yazı evreninde edebi gerçekliğini buluyor

Mualla UÇMANER

B. Nihan Eren ismini bugüne dek yayımladığı iki öykü kitabından biliyoruz. İlki 2008'deki 'Yavaş', ikincisi ise 2015'te okur karşısına çıkan 'Kör Pencerede Uyuyan'. Eren'in bu iki kitabındaki öyküleri, bilindik dünyaların göze batmayan detaylarından seçtiği ayrıntılarla sahne kurma ve bu sahneleri detaylandırma-daki doğallığıyla dikkat çekmişti. Yazarın kısa film vuruculuğunda ortaya çıkardığı dünyalarına ise anlatıcının diliyle bütünleşen bir sinematografik bakış eşlik ediyordu. Bu sinematografik bakış da salt gözlemin ve paralelinde öyküye yansıyan görselliğin zenginliğinde değil, barındırdıkları derin duygu çekim noktalarından da besleniyordu. Tüm bunlara

Eren'in masala yakın öykü dilini de ekleyince ortaya çekici, ironik ve karanlığa yakın olsa da öykünün tüm gereklerine cevap veren bir dünya çıkıyordu.

Eren'in yeni öykü kitabı çıktı şimdi okur karşısına: 'Hayal Otel'. Yazarın, Yapı Kredi Yayınları tarafından okurlarla buluşturulan bu üçüncü öykü toplamı, ilk iki kitabında gördüğümüz edebi nüveleri cebine koyup üzerine koyarak yoluna devam ettiğini gösteriyor bize.

Kısa denmeyecek aralıklarla okurlarına sunuyor verimlerini Nihan Eren. İlk ve ikinci kitabı arasında yedi yıl vardı örneğe. İkinci ve üçüncü kitabı arasında ise beş yıl var. Bu aranın nedenleri bilinmez ama metinlere inanılmaz bir durulukla yansıdığını söylemek mümkün. Eren'in dinlendirdiği, üzerinden sık sık geçtiği her hâlden belli olan öykülerinde ilk dikkat şey de bu bağlamda fazlalıksızlıkları oluyor. 'Hayal Otel' özelinde de ilk vurgulanması gereken

özelliğın bu olduğunu belirtmek gerek.

Biçim olarak ise ikinci öykü kitabı olan 'Kör Pencerede Uyuyan' ile aynı yoldan gittiğini söylemek mümkün Eren'in. Yani birbirini tamamlayan öykülerle örülü bir kitap kurgulamış. Bir öykünün bittiği yerden bir diğeri başlıyor, bir önceki öykü kaldığı yerden devam etmiyor, yeni devam hikâyeleri okumuyoruz belki ama sonuç olarak bir bütünlüğe hizmet ediyor tüm metinler.

Öte yandan her öykü kendi başına da anlam taşıyor, bir edebi hazı uyandırıyor. Fakat Eren, ilkin 'Kör Pencerede Uyuyan' ile deneyimlediği bu romanı da anımsatan yapı ile bir anlamda kendi yazın karakteristiğini meydana getirmişe benziyor. Az önce de dile getirildiği gibi devam hikâyesi gibi okuduğumuz bir yapı değil bu. Birbirinden bağımsız da kendi vücutlarını oluşturabilen öyküler olmakla birlikte, romanesk bir çatı altında da toplanabiliyorlar yalnızca.

Nihan Eren bu bütün-

lülü ise kitaba adını da veren 'Hayal Otel' çevresinde meydana getiriyor. Otel, öykünün romanvari yapısına en büyük desteği veren Feryal ile İsmet'in açılışını yaza yetiştirmeye çalıştıkları on iki odalı bir yapı. Feryal ve İsmet'in romansı yapıya hizmeti ise bir şekilde bu hotelin her adımında olmaları. Feryal ve İsmet'le birlikte ise otelin kendisi de bir diğerkahraman olarak sayfalar arasında geziniyor. Otelde her odanın bir adı var: Kaktüs, Ardiç, Begonvil, Kızılağaç, Şimşir, Lavanta, Menekşe, Funda, Çınar, Limon, Okalıptüs, Papatya. Bu odalar aynı zamanda öykülere de adını veriyor. Her oda farklı bir gönül kırıklığının, yaranın, öfkenin, toplumsal kırılmanın resmine dönüşüyor Eren'in kalemiyle. Hayatın kıyısında yaşayan öykü kahramanları, zamanın ve toplumun dışından kendi dünyalarını, yaralarını açıyor okurlara.

Yine bir kıyı kasabası Eren'in dünyası. Tıpkı kahramanlarının yalıtılmışlığı gibi yalıtık bir dünya. Nihan Eren'in taşra düşlerine bir yenisi ekleniyor diyebiliriz 'Hayal Otel' ile. Bu düşler ise gerçək ile hayalin birbirine geçtiği düzlemde, yani Nihan Eren'in yazı evreninde edebi gerçekliğini buluyor.

HAYAL OTEL

■ B. Nihan Eren
■ Yapı Kredi Yayınları, 2020